

บันทึก

เรื่อง ระเบียบการจ่ายเงินบำเหน็จและเงินทำขวัญลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๐๒
(ปัญหาว่าผู้อยู่ในอุปการะเป็นทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือไม่)

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ สร.๐๔๐๓/๘๒๕๔ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๑๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า คณะกรรมการเรื่องรื้อร้องทุกข์ได้เสนอเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินบำเหน็จและเงินทำขวัญลูกจ้างให้ผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้างผู้ถึงแก่ความตายมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จและเงินทำขวัญลูกจ้างผู้ตาย แต่โดยที่กระทรวงการคลังมีความเห็นว่า ลูกจ้างผู้ตายอาจทำพินัยกรรมยกเงินจำนวนนี้บางส่วนหรือทั้งหมดให้แก่ผู้อยู่ในอุปการะได้อยู่แล้ว ถ้าไม่มีการทำพินัยกรรมไว้โดยเฉพาะเจาะจง เงินจำนวนนี้ก็ย่อมต้องพลักเข้ากองมรดก โดยที่ความเห็นแตกต่างกันเช่นนี้ จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีว่า ตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินบำเหน็จและเงินทำขวัญลูกจ้างฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ผู้อยู่ในอุปการะมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จหรือเงินทำขวัญลูกจ้างหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นว่าโดยที่ข้อ ๑๕ แห่งระเบียบการจ่ายเงินบำเหน็จและเงินทำขวัญลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบการจ่ายเงินบำเหน็จและเงินทำขวัญลูกจ้าง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๓ ได้บัญญัติไว้ชัดแล้วว่า ในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย และความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นจากการประพฤติด้อย่างร้ายแรงของตนเอง และได้ทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี บริบูรณ์ ให้จ่ายเงินบำเหน็จเสมือนหนึ่งต้องออกจากงานตามข้อ ๔ หรือเงินทำขวัญตามข้อ ๘ ให้แก่ทายาทซึ่งมีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ฉะนั้น เพียงแต่เป็นผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้างผู้ตาย จึงมิใช่ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๐๓ ไม่ว่าจะในฐานะทายาทที่มีสิทธิตามกฎหมาย ซึ่งเรียกว่าทายาทโดยธรรม หรือในฐานะทายาทที่มีสิทธิตามพินัยกรรม ซึ่งเรียกว่าผู้รับพินัยกรรม

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์
(นายสมภาพ โหตระกิตย์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๑๔ □